

Франклинъ са развали съ Ральфа. Всѣкакви другарски връзки между двамата са прекратихъ. Ральфъ бѣлѣжи Франклину че подобната негова постѣжка унищожавя кредита му, избавя го отъ всѣка благодарностъ къмъ Франклина, тъй както и отъ всѣка исплата на дълга му. За туй Ральфъ не му повърна 21 фунтъ стерлинги, които му бѣше дълженъ.

Като размисли върху заблужденията на своитѣ приятели и като вникнѣ въ своитѣ собствени погрѣшки Франклинъ рѣши да измѣни правилата на живѣянъето си. Распуснатото живѣяне на Коллинса, на Ральфа и на губернатора Кейта, който го измами, отслабванъето на неговитѣ собствени убѣждения, които го доведохъ до тамъ дѣто да не припознава обвѣрзванията, що бѣ направилъ съ брата си да посѣгне на чужди пари, повѣрени на честността му отъ Вернона, да забрави обѣщанъето и спомена на миссъ Ридъ, да са опитва да съблазни любовницата на своя приятель — всички тѣзи негови постѣжки го принудихъ да си изработи точни правила за ума и неизмѣнни за отнасянъето му.

«Азъ са убѣдихъ, говори той, че *истината, искренностиа и честностиа* въ сношенията съ хората съставятъ най-голѣмата важность за честитото живѣяне и азъ си съставихъ писменно рѣшение че нѣма да са отклонѣ отъ тѣхъ додѣ бѣдѣ живѣ». Туй рѣшение той стори когато бѣше деветнайсетгодишенъ и той го изпълнява до осѣмдесетъ и четвъртата година на живота си. — Франклинъ поправи една поедна всичкитѣ си погрѣшки и вече той ги не